

чи ще те може да влесите страхопочитаніе камъ Бога въ сърдца-та на ваши-те помлади. Въ родители, кои-то са и зараъ и кечерь Богу молите, но на Него и не мыслите, какъ можете и да помыслите, чи щатъ ваши-те дѣца да иматъ покъреніе въ Бога, и да щатъ съ сыновнѣй сердечность за Него да мыслатъ? Въ, родители, старешини, и вговше сички, кои сте постари, въ сми съ собственый-атъ ваши примѣръ истреблявате изъ сърдца-та на невинна-та младежъ любовь-тъ камъ Бога и желаніе-то за блаженство-то. Въ сте оныя, кои-то искоренявате изъ сърдца-та на ваши-те дѣца побожность-та, и учите ги, чи вѣроисповѣданіе-то са отъноси само на паметъ-тъ, а не е никакъ потребно на душъ-тъ, и чи трѣбува да си държи человѣкъ вѣръ-тъ само за това, що е тай въ обычай увѣдено! Въ сте оныя, кои-то на незлобивы-те души и на невинни-те сърдца съблазненіе показвате. Въ сте оныя, за кои-то Спаситель каже: „Тешко на оногова, кои-то другого съблазнява!“

Мнозина измежду васъ може да не съ никогашъ ни помыслили на това, какви сирѣчъ худи и спаки слѣдства остава после себе нихна-та немысленость, съ коа-то Божиѣ-то свато има злоупотребляватъ. Мнозина измежду васъ може да не съ никогашъ тай очевидно познали таѫъ толикъ гнусотъ на това, за казнь достойно злоупотребленіе; но сега е врема; да са строго испытате, сега е врема, да познаете и разсѫдите колко сте лошавини съ ваши-тъ несмысленость направили, па ако спазите, чи има въ ваше-то сърдце още нѣкое искрица отъ онога, що е добро, въ са покайте, и то единъ часъ понапредъ почнете да са исправяте!